

Р Е Ш Е Н И Е № 11

гр.Перник, 28 януари, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на шестнадесети януари две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на прокурор А.***, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 350/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 63, ал. 1 ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. АПК.

Постъпила е касационна жалба от “***” ПАД, представлявано от изпълнителен директор Е. Т.***, против решение на районен съд Радомир, постановено по нах дело № 474/12 г., с което е изменено в частта относно размера на наложената имуществена санкция НП № 23-2305713/26.VII.2012 год. издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда"- СО, издадено на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл. 128, ал. 2 от КТ. С обжалваното решение, въззивният съд е намалил размера на санкцията на 1500 лева. В жалбата се развиват съображения, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяна на решението, както и постановяване на друго, с което касационен състав при Административен съд Перник да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ – да се приеме маловажен случай на административно нарушение и да се занижи размера на санкцията определена от районния съдия.

Ответникът по жалбата в с. з. поддържа становище, че касационната жалба е неоснователна.

Представителят на окръжна прокуратура Перник намира жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Съдът, след като обсъди доводите на страните при преценка на доказателствата по делото намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена от страна – участник в административно наказателното производство, пряко засегната от негативните за нея последици от постановеното съдебно решение в съответствие с установения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е събрал и обсъдил всички представени от страните доказателства и е установил правилно фактически обстоятелства, дали основание на АНО да образува административно наказателно производство срещу касатора, като работодател, който не изпълнява задължението си за своевременно изплащане на трудови възнаграждения на работниците.

С потвърденото от районния съд наказателно постановление жалбоподателят, в качеството си на работодател, е наказан за извършено нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ.

Първоинстанционният съд е приел за установено, че при извършени проверки в периода април-май, 2012 год. длъжностни лица от Дирекция "Инспекция по труда" - СО извършили проверка по документи, във връзка със зачестили оплаквания на работници за не своевременно изплащане на дължими трудови възнаграждения. При проверка на случаен принцип установили, че на лицето М. Б. М.***, "фрезхобелист" на когото е следвало да бъде изплатено трудово възнаграждение за месец януари 2012 год., най късно до 29.II.2012 г. не е плащано такова възнаграждение. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка с дадени задължителни предписания по реда на чл. 404 от КТ. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 23-2305713/18.V.2012 год. год. за това, че жалбоподателят не е изплатил на лицето М.***, изпълняващ длъжността " фрезхобелист" на трудовото възнаграждение за м. януари 2012 г., като актосъставителят е посочил, че с деянието е нарушена разпоредбата на чл. 128, т. 2 от КТ. АУАН бил връчен и подписан без възражения, такива не били депозирани и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт е издадено наказателно постановление, издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - СО, в рамките на законово определената компетентност, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на касатора в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Въззивният съд е приел за установено горното, позовавайки се на събраните по делото доказателства - материалите по административно наказателната преписка и показанията на разпитаните във въззивното производство свидетели, въз основа на които приел, че административното нарушение е доказано по несъмнен начин.

Изложените доводи на касатора, че в хода на административно наказателното производство са допуснати процесуални нарушения, не се подкрепят с доказателства и не се установяват в хода на съдебния контрол от касационен състав. Не са касационно основание и възраженията, че АНО, след като е дал предписания по реда на чл. 404 от КТ не е следил как се изпълняват от работодателя за да приеме, че с изпълнението им не следва да се търси административно наказателна отговорност.

В обжалваното съдебно решение са изложени аргументи от районния съдия, защо е неприложим института на маловажността на нарушението, налагащи отказ от преквалифициране на нарушението. Касационен състав при Административен съд Перник изцяло споделя тези изводи на въззивния съд и се присъединява към тях. Съдът подробно е обсъдил в мотивите си и защо в конкретния случай не следва да намери приложение разпоредбата на 415в от КТ, намираща приложение в случаите, които макар и формално да осъществяват състава на административно нарушение, по своя характер са маловажни, при предвидени от законодателя основания за приложението на тази разпоредба. Пред касационния състав не се излагат убедителни доводи, тъй като такива не се намират, за да се уважи жалбата на касатора в този смисъл. Няма основания за приложението на привилегирования състав на чл. 415в от КТ. Нормата на чл. 415в от КТ е озаглавена "Отговорност за маловажно нарушение", но по съществото си тя очертава привилегировани състави на всички нарушения на КТ, които могат да бъдат отстранени веднага след установяването им и от които не са произлезли вредни последици за работници и служители. Целта на законодателя, съобразно и ТР № 3/10.05.2011 г. на ВАС е работниците и служителите да полагат труд при наличие на валидно сключени

трудова договор и да могат да ползват всички произтичащи от това права. От друга страна - да се мотивират работодателите да сключват трудови договори със своите работници. В този смисъл, за да е налице отстраняване на нарушението по смисъла на чл. 415в от КТ, следва работодателят да е сключил с работника трудов договор с всички произтичащи от това последици и това да е станало непосредствено след установяване на нарушението.

Съобразно гореизложеното касационната инстанция приема, че са налице всички признаци от състава на административното нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ за не изпълнено задължение по чл. 128, т. 2 от КТ.

Районен съд правилно е приел, че след като от обективна страна е налице извършеното нарушение, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на юридическото лице, която е безвиновна такава, поради което и правилно му е наложено административно наказание. По отношение на проявената хуманност при намаляване на "имуществена санкция" до размер на 1 500 лева, явяваща се минимално предвиденото от закона наказание в случая, касационен състав намира този правен акт за законосъобразен.

Мотивиран така касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 298 от 25.X.2012 г. на районен съд Радомир, постановено по нах дело№ 474/2012 год.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/ Членове: 1. /п/ 2. /п/